

og som havde et af Thingets meest ansete Medlemmer til Ordfører. En Ordfører kan naturligvis ikke vaage over Detailler; det er klart, at han maa koncentrere hele sin Tanke paa Indholdet; og det er saaledes rimeligt, at slige Enkeltheder med Hensyn til Rettskrivningen kunde undslippe ham. Naar vi saaledes slaae op i Stempelloven — det er aldeles tilfældigt, at mit Die just er falden paa dette Sted, — vil man med Hensyn til Straffebestemmelserne paa een Side finde følgende Uregelmæssigheder: i § 77 tales der om „Mulk“, og i samme § lidt længere nebe kaldes det „Bøde“, i § 79 kommer der igjen Ordet „Mulk“ og i samme § lidt længer nebe kalder man det ligeledes „Bøde“; i § 80 siger man, at „Indenrigsministeriet kan eftergive de lovbestemte Mulker“ og i § 81 siges det „at alle „Bøder“ tilfælde Kongerigets Finantser,“ altsaa kan Bøder ikke eftergives af Indenrigsministeriet og Mulker ikke tilfælde Kongerigets Finantser; det er et fuldstændigt Virvar. Uagtet nu det Hele ikke betyder stort, naar man veed, at Ordene Mulk og Bøde betyde det Samme, forekommer det mig dog, at man skulde Sproget en vis Agtelse, som man skal holde Høvd over, og som man skal lade fremtræde i Lovene. Jeg skal tilføie, at man skal være meget vaerlig med at indføre nye Ord, men naar man engang har indført dem, skal man bruge dem consequent, man skal ikke i den ene Lov tale om Ministeriets „Approbation“ og i en anden om dets „Stabsættelse“, man skal ikke i den ene Lov tale om Ministeriets „Autorisation“ og i en anden om dets „Bemyndigelse“ o. s. v.; det er det, jeg mener er urigtigt; det er ikke min Mening, at man skal studere Odsproget hos det ærede Medlem fra Bornholm (Kosob) for at skabe nye Ord, derved vilde man let forværre Sproget, men det synes mig, at man ogsaa i Lovene skal vise Sproget, om jeg saa maa sige, en vis Høflighed, en vis Opmærksomhed.

Der er gjort et andet Forlangende under Littr. A. k. l. til Udgivelsen af en priisbillig Samling af Love og Anordninger af almindelig Interesse, nemlig 1000 Rd. Det har glædet mig, at den ærede Regjering lægger saa megen Vægt paa Rettskrivningen, idet den har forlangt en særlig Embedsmand til at rette de forskjellige Love, men

det undrer mig, at den ikke har tilveiebragt en eensartet Rettskrivning i den Lovsamling, som den har udgivet. Ved at kaste et Blik paa denne Samling vil man see, at der ikke er fulgt en eensartet Rettskrivning, idet der i den ene Lov er fulgt een Rettskrivning, i en anden en anden og i en tredje en tredje, og saaledes gaaer det ikke med Rettskrivningen af eet Ord, men af Ord i Hundredevis; jeg skal være villig til at eftervise dette, hvis det forlanges, men jeg skal nu ikke spille Thingets Tid med at omtale de forskjellige Ord, som ere bogstavere paa forskjellig Maade. Det forekommer mig, at det vilde have været meget hensigtsmæssigt, at naar man havde besluttet at udgive den priisbillige Samling af Love og Anordninger, saa havde bestemt sig til at tage en vis Ortographie, at man havde gennemført den her; man vilde da have faaet et Grundlag for det Udvalg, som jeg haaber vil blive nebsat, men jeg mener naturligvis, at Initiativet dertil maatte tages fra den høitærede Regjering. Jeg veed, at naar jeg nu har nævnt, at denne Rettskrivning er forskjellig, vil man sige, at Lovene ere ordret aftrykte med den Rettskrivning, hvor med de ere vedtagne i Thinget, og at det er det Correkte, men jeg kan ikke indsee, at der er nogen Nødvendighed derfor. Jeg forstaaer, at man ikke forandrer et eneste Ord, at man ikke forandrer noget Comma, men at man ikke skulde kunne skrive Ordene paa en eensartet Maade, det kan jeg ikke forstaae, navnlig i en Udgave af denne Bestaendighed; der er jo ikke her nogen videre officiel Charakter.

Jeg beklager forøvrigt, at man er gaaet til en saa overordentlig hyderlig Grændse med Hensyn til det Priisbillige; det er jo vistnok meget rart, at en Ting er billig, men den kan ogsaa være for billig, det vil sige naar dens Udførelse bliver saa simpel, at man ikke kan være tjent med den. Det er allerede mindre heldigt Papir, denne Bog er trykt paa; den er trykt med meget smaa Typer, der ere vanskelige at læse, og endelig har man troet at maatte være saa sparsommelig, at man ikke har begyndt en ny Linie, hvor en saadan skulde benyttes. Det vil jo være de Herrer bekendt, at mange Paragrapher ere inddeelte i forskjellige Stykker, i Poster, og naar der nu i en senere Para-